

**LBRIS**

We know  
books

**Ovidiu-Dragoș Argeșanu**

# **FRĂȚII MEI, DRAGONII**

PRO DAO  
București, 2020

## *Frații mei, dragonii*

de Ovidiu-Dragoș Argeșanu

Copyright © 2020 Ovidiu Dragoș Argeșanu.

Copyright © Editura Pro Dao

Seria de autor *Ovidiu Dragoș Argeșanu*

Toate drepturile de reproducere, integral sau parțial, prin orice mijloace, sunt rezervate.

Editura PRO DAO

[www.edituraprodao.ro](http://www.edituraprodao.ro)

[www.ovidiu dragos argesanu.ro](http://www.ovidiu dragos argesanu.ro)

[office@edituraprodao.ro](mailto:office@edituraprodao.ro)

Editor: Mugur Petronius Cornilă

Ilustrația copertei: Ramon Grosos ([Facebook.com/rgrosos](https://www.facebook.com/rgrosos))

Servicii editoriale: Editura Virtuală

[www.edituravirtuala.ro](http://www.edituravirtuala.ro)

E-mail: [redactia@edituravirtuala.ro](mailto:redactia@edituravirtuala.ro)

Tehnoredactor: Mihai Moldoveanu

Redactor și corector: Antuza Genescu

Descrierea CIP

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României**  
**ARGEȘANU, OVIDIU-DRAGOȘ**

**Frații mei, dragonii** / Ovidiu Dragoș Argeșanu. - București : Pro  
Dao, 2020

ISBN 978-606-93413-9-1

821.135.1

## CUPRINS:

|                                                             |     |
|-------------------------------------------------------------|-----|
| 1. PREFAȚĂ .....                                            | 9   |
| 2. INTRODUCERE .....                                        | 13  |
| 3. PRIMUL MEU DRAGON .....                                  | 27  |
| 4. DE UNDE VIN DRAGONII? .....                              | 30  |
| 5. ȘERPI, SCORPII, DRAGONI .....                            | 35  |
| 6. VÂRSTA ASTRALĂ ȘI DIMENSIUNEA<br>DRAGONILOR.....         | 46  |
| 7. CUM SE SIMT, DE CE SE SIMT ȘI CÂND VIN<br>DRAGONII ..... | 51  |
| 8. CUM SE ÎNVING DRAGONII .....                             | 55  |
| 9. CUM SE CRESC DRAGONII.....                               | 77  |
| Cum ajut dragonii?.....                                     | 80  |
| Meditația Împământării.....                                 | 82  |
| 10. IERARHIA DRAGONILOR.....                                | 83  |
| 11. DE CÂTE FELURI SUNT DRAGONII.....                       | 86  |
| Dragonii Elementelor: de pământ, apă, aer, foc, metal.....  | 87  |
| Dragonii de luptă .....                                     | 88  |
| Dragonii sexului .....                                      | 98  |
| Dragonii de condus .....                                    | 100 |
| Dragonii sportului .....                                    | 105 |
| Dragonii banilor/ bogăției .....                            | 108 |
| Dragonul de aur .....                                       | 108 |
| Dragonii mâncăcioși .....                                   | 109 |
| Dragonii vindecători.....                                   | 110 |
| Dragonii înțelepciunii.....                                 | 112 |
| Dragonii muzicii.....                                       | 117 |

|                                                                  |            |
|------------------------------------------------------------------|------------|
| Dragonii furtunilor, uraganelor, taifunurilor și tornadelor..... | 118        |
| Dragonii de apă.....                                             | 121        |
| Dragonii jocurilor de noroc.....                                 | 124        |
| Dragonii lacurilor.....                                          | 125        |
| Dragonii locurilor.....                                          | 132        |
| Dragonii piscinelor.....                                         | 134        |
| Dragonii peșterilor.....                                         | 134        |
| <b>12. PUII DE DRAGON .....</b>                                  | <b>136</b> |
| <b>13. SARMIZEGETUSA REGIA.....</b>                              | <b>138</b> |
| <b>14. COLOANA INFINITULUI ȘI DRAGONII.....</b>                  | <b>140</b> |
| <b>15. DRAGONII ȘI PIETRELE PREȚIOASE.....</b>                   | <b>142</b> |
| <b>16. CULORILE DRAGONILOR .....</b>                             | <b>144</b> |
| <b>17. DREPTURILE DRAGONILOR.....</b>                            | <b>146</b> |
| <b>18. TREPTILE EVOLUȚIEI DRAGONILOR.....</b>                    | <b>149</b> |
| <b>19. UNIVERSITATEA DRAGONILOR.....</b>                         | <b>153</b> |
| <b>20. MEDITAȚIA CU DRAGONUL PERSONAL..</b>                      | <b>156</b> |
| <b>21. MEDITAȚIA INTEGRĂRII.....</b>                             | <b>158</b> |
| Integrarea dragonului .....                                      | 160        |
| <b>22. TRANSFORMAREA DRAGONULUI.....</b>                         | <b>164</b> |
| Meditația Transformării Dragonului din exterior .....            | 165        |
| <b>23. CREȘTINISMUL ȘI DRAGONII .....</b>                        | <b>170</b> |
| Athosul, ortodoxia și dragonii.....                              | 170        |
| Dragonii și Maica Domnului.....                                  | 178        |
| Bunavestire.....                                                 | 180        |
| Dragonul de la Cina cea de Taină.....                            | 180        |
| Camino de Santiago și dragonii .....                             | 182        |
| <b>24. QIGONG-UL ȘI DRAGONII .....</b>                           | <b>185</b> |
| Călugării shaolin .....                                          | 185        |

|                                                                     |            |
|---------------------------------------------------------------------|------------|
| <b>25. DRAGONII ȘI ARTELE MARȚIALE .....</b>                        | <b>191</b> |
| <b>26. ANIMALELE ȘI DRAGONII .....</b>                              | <b>194</b> |
| <b>27. DRAGONII ȘI MOARTEA .....</b>                                | <b>195</b> |
| <b>28. DRAGONII ÎNTRUPAȚI.....</b>                                  | <b>198</b> |
| Copiii și dragonii.....                                             | 199        |
| Dragonii și autismul .....                                          | 199        |
| <b>29. DRAGONII NEAMURILOR, KARMA DE NEAM ȘI CEA PERSONALĂ.....</b> | <b>201</b> |
| <b>30. REIKI ȘI DRAGONII .....</b>                                  | <b>205</b> |
| Meditația pe simbolul Reiki al dragonului .....                     | 209        |
| <b>31. RADIEȘTEZIA ȘI DRAGONII .....</b>                            | <b>211</b> |
| <b>32. APLICAȚIILE FOLOSIRII DRAGONILOR ....</b>                    | <b>213</b> |
| Războiul PSI și dragonii.....                                       | 214        |
| Dragonii și puterea interioară .....                                | 217        |
| Dragonii și muzica.....                                             | 219        |
| Jertfele și dragonii.....                                           | 219        |
| Artificiile .....                                                   | 219        |
| Cutremurele și dragonii .....                                       | 221        |
| Nu subestima dragonii.....                                          | 224        |
| <b>33. ÎNGERII, DRAGONII ȘI UMBRA DRAGONULUI .....</b>              | <b>228</b> |
| Umbra Dragonului.....                                               | 229        |
| Iubirea .....                                                       | 230        |
| <b>34. MULȚUMIRI .....</b>                                          | <b>231</b> |
| <b>35. ÎNCHEIERE.....</b>                                           | <b>233</b> |

## 2. INTRODUCERE

M-am trezit bine. Hotelul în care eram cazat se afla chiar pe strada pe care se desfășurase cursa de viteză în coastă de la Sinaia. În fața parcării erau baloturi de paie, așezate special ca să nu intre în gardurile hotelului vreo mașină scăpată de sub control de pilot. Aveam un singur gând, să merg la Peștera Ialomicioarei. De ce acolo? Habar n-aveam; pur și simplu, ceva din mine mă trăgea spre ea.

Vremea era frumoasă. Soarele lumina ziua aceea, care avea să reprezinte un moment de cotitură în viața mea spirituală. Eram frustrat că nu participasem la competiția automobilistică? Da, clar, da. Vedeam urmele de frânare, vedeam locurile unde se sărise de pe carosabil... și mă durea puțin sufletul că nu participasem și io. Dar înțelegeam că era mai important ceea ce făceam, ceea ce studiasem până atunci și știam că avea să vină momentul în care să fac și lucrurile care îmi plac. Dumnezeu m-a răsplătit de multe ori cu momente de grație la care nici măcar nu am visat, cum a fost, de exemplu, un loc pe podium. Chiar dacă nu am câștigat decât o suită de locuri trei, mi-a fost de ajuns faptul că simțisem gustul victoriei. Am văzut cerurile deschizându-se deasupra noastră și am simțit cum coboară pe capetele noastre laurii învingătorilor, cum se sublimează în lumină efortul fizic și

energia negativă acumulată la antrenamente și cum îți dau impulsul de a merge mai departe și de a face tot ce ține de tine ca să te reîntorci pe podium.

Am avut un curs de radiestezie în Brașov și, cum câțiva prieteni de-ai mei se hotărâseră să meargă la munte, m-am dus și io cu ei. Eram cu o zi în urma lor și aveam de recuperat ceea ce făcuseră ei, adică să merg la Babele și la peșteră. Promisem un pont, un telefon de la un tip care putea să ne ducă cu mașina cât mai aproape de vârf. Era cam piperat prețul, totuși, m-am decis să merg. Omul avea o mașină de teren înaltă, capabilă să urce până sus. Adevărul este că, la stilul meu de viață, n-aș fi avut nicio șansă să urc pe jos. Am ajuns la Babele fără incidente. Drumul era rupt pe alocuri, dar automobilul de teren făcea față cu brio. Mi-am scos ansa și am început să fac măsurători. EBF-ul, beneficiata locului, crescuse la 4000. Măsurasem cu amicii mei la masă, cu o seară înainte, când ajunsesem pe Valea Prahovei, valorile de pe munte. Acum doar le verificam. Era un loc benefic și dragonii pământului erau buni. Oamenii veneau și făceau poze, stăteau întinși pe iarbă și se odihneau sau mâncau porumb copt sau fiert. Mi-am luat și io unul copt. Nu mă grăbeam. Și mâncarea era una din ofrandele pe care le puteai da unui dragon care venea la tine. O formă de a te împăca, de a te armoniza cu el. Era un dragon măricel, masculin, bunuț, gata să se reîntoarcă în Cer. Mâncând, parte din el se contopea cu trupul tău. Singura problemă era că, odată ce începeai să te unești cu el, ți se schimba starea sufletească, ți se modifica puțin și personalitatea, în funcție de el. Fie deveneai bucuros, pentru că

dragonii se bucură de curățenia ta trupească, fie te luau nervii din te miri ce considerai tu că e nedrept. Ei nu făceau altceva decât să-ți amplifice propriile defecte.

După ce am stat o jumătate de oră întins la soare, meditănd, m-am întors la mașină și am plecat spre Peștera Ialomicioarei.

Cu mult timp în urmă, promisem de la o maestră de-a mea un mesaj pe Facebook care mă intrigase. Mă întreba dacă știu că în această peșteră trăiește un dragon căruia, în trecut, pe vremea molimelor, oamenii îi aduceau jertfe copii, pentru a se vindeca de boli.

Surprins de mesaj, am căutat pe Google și am găsit poze din peșteră. Am deschis dimensiunea spre ea și m-am conectat la dragon. L-am întrebat direct:

„De ce îi puneai pe oameni să ucidă pruncii?”

„Nu-i puneam eu!” mi-a răspuns.

„Atunci, de ce o făceau?”

„De proști! Menirea mea e să vindec, i-aș fi ajutat oricum!”

Am rămas perplex. Am deschis dimensiunile și am luat dragonul cu mine. L-am dus în cabinet și l-am așezat pe scaunul meu de terapie, ca să văd cum mă va ajuta în diversele cazuri viitoare. Era un dragon vindecător!

Simpatică a fost însă prietena mea, psihoterapeut, cu care împărțeam cabinetul. Mă sună și mă întreabă:

— Ce-i urâtenia aia mare și neagră de pe scaunul din cabinetul tău?

A trebuit să-i povestesc despre dragon, cum și de ce îl adusesem acolo. ☺

— Și nu puteai să-mi spui și mie, drăguțule? Mi-a stat inima în loc când l-am văzut.

L-am ținut acolo destul de mult, până ce a crescut mult ca valori. După aceea, l-am ajutat să se transforme. Acum servește drept ghid terapeuților pe care-i creșteam.

A crezut că era singurul dragon din Peștera Ialomicioarei, dar, în timp, am observat că rămâne deschis un portal și pe-acolo vin dragoni mai mari și cu valori mai bune decât precedentul.

M-a bucurat când am înțeles că nu vine la tine decât propriul tău dragon, cel cu care rezonzi, că nu poți să iei decât ce e al tău și că dragonul meu era de vindecare. Ideea este că, în timp, ajungi să te înțelegi cu el, să colaborezi cu el. Și el are tot interesul să crească, să facă bine și să evolueze.

Există dragoni care vor să te omoare, dar aceștia au valori mici și vin în momentul în care treci, de exemplu, cu mașina de curse printr-o pădure și îi deranjezi.

Vă povesteam mai pe la început că aveam un dragon de condus și făceam prostia să-l port cu mine toată vremea, chiar și în afara curselor de mașini. Eram la o mănăstire de pe Valea Prahovei, unde am cunoscut un preot călugăr ortodox mai special. Avea capacitatea de a „vedea” la distanță și se uita la mine din când în când, să vadă ce fac. Cred că a observat că am în mine un dragon cu șapte capete, fiindcă s-a speriat și a crezut că am probleme. Cert este că am simțit cum cineva îmi trage dragonul, care ajunge în mijlocul bisericii unde era preotul și e căsăpit cu săbiile! Am simțit durerea și frica dragonului. În momentul respectiv, am urlat la călugări. Cred că

am folosit toate invectivele pe care le știam! „Băăă, e un dragon de condus, pentru numele lui Dumnezeu. Nu e rău. Nu e agresiv, nu se ceartă. Nu face răutăți, oamenii fac răutăți!”

Dragonul meu chiar nu era de o blândețe... Când mergea cu mașina, nu o brusca, nu era violent, nu o rupea de pe trasă, era un dragon Yin. Dacă îmi aduc bine aminte, era femelă. Nu puteai să te superi pe el. Călugării l-au luat și l-au căsăpit... a trebuit să-l trimit Maicii să-l vindece, așa de distrus era. M-am rugat Maicii, a venit, l-a luat în brațe și a plecat cu el.

Cred că unul dintre motivele pentru care am vrut să ajung în Bucegi, să văd cele două locuri sus-amintite, era să-mi verific măsurătorile. Știam că acolo sunt portaluri și beneficitate ridicată, iar oamenii vin la ele instinctiv, din dorința de a se curăța, vindeca și înălța spiritual. Dacă stau să mă gândesc, cu ani în urmă, vibrația aceluia loc m-ar fi surprins, dar acum, după atâția ani de căutări, am găsit valori mai mari decât acolo.

La Peștera Ialomicioarei fusesem prima dată cu ani în urmă, când nu știam decât atât cât scrisesem în *Atacul PSI*, prima mea carte. După editare, a urmat una dintre cele mai crunte perioade din viața mea. N-am dormit câteva luni și mă dureau toate mădularele. I-am supărat pe unii și am trezit interesul altora. Cert este că eram ținta în care trăgeau toți cei ce nu suportau dezvăluirile mele sau voiau să verifice dacă chiar știu ce spun. Mi-am dat seama că mă dusesem la Peșteră instinctiv și, cu ajutorul Sf. Nicolae, mă recuperasem total.

Când am ajuns la peșteră de data asta, fără să vreau, am revăzut mănăstirea de la intrare. Nu mă mai supăra oportunitismul creștinismului. La un moment dat, mă enerva faptul că, oriunde se găsea un loc benefic, hop și Biserica ortodoxă, trântea o mănăstire. Ulterior, am înțeles că, până la urmă, era bine și pentru oamenii care veneau la ea, și pentru călugării care creșteau acolo.

Pe măsură ce intram în peșteră, valorile beneficiității creșteau: 200... 500... 1.000. Surpriza însă am avut-o când am intrat în sala cea mai mare. Atinseseră 10.000! Și de-abia atunci am simțit dragonul. Era uriaș, cuprindea toată peștera! Pe lângă el, io eram atât de mic, Doamne!

„Ce-i cu tine?” l-am întrebat.

„Te așteptam”, mi-a răspuns liniștit.

„De ce?” am stăruit, surprins.

„Am văzut ce-ai făcut cu celălalt!”

„Ai urmărit?”

„Da.”

„Câte capete ai?”

„Optsprezece.”

„Înseamnă că m-ai păcălit”, am râs în sinea mea.

„Nu. Așa ai crezut tu, că el este cel mai mare din peșteră.”

„Cam așa.. Și ce vrei?”

„Să mă scoți de aici.”

„De ce așa face asta?”

„Te-am urmărit. Știu că ești onest și îți cunosc și motivele pentru care învingi dragonii. Nu sunt de acord cu toate

câte le-ai făcut și faci, dar știu că urmărești binele și ai avut grijă de copiii mei...”

Eram surprins. Nu mă gândisem niciodată că dragonii ne urmăresc acțiunile!

„Ești mare și nu pot să te iau acum, nici n-ai avea loc în mașină...”

„O să mă iei când va vrea Dumnezeu... Stau de atâta timp aici, că nu mai contează câteva zile.”

„O să trebuiască să te înving.”

„Nu-i nimic. Știu că ai învățat, în cele din urmă, să nu ne rănești...”

„Bine.”

„Încă ceva: vei scrie despre noi și despre cum putem fi ajutați. Darul meu pentru tine este că vei fi susținut de dragonii de pretutindeni. Te vor recunoaște și îți vor fi de folos în orice împrejurare, oriunde vei ajunge, pentru că noi suntem în tot și toate pe planeta aceasta și în Universul material. Iar elevii tăi, care ne vor ajuta, la rândul lor, vor primi același dar. Știu că vă preocupă banii, aurul și ziua de mâine. Pentru noi, acestea nu contează. Când stai atâta timp închis, începi să înțelegi ce merită cu adevărat și ce nu. Începi să prețuiești libertatea... Să nu vă mai faceți griji. Ne vom îngriji noi să nu vă lipsească nimic din ceea ce aveți nevoie și vă îngăduie Dumnezeu.”

„Bine. O să văd ce vrea și Dumnezeu și cum să facem. Ne vedem mai târziu sau când ajung în Timișoara.”

„Mai curând decât crezi...”

„Auzi, dar nu vă deranjează biserica asta pusă de la intrare?”

„Deloc. Cei care ne văd se sperie și fug de noi, iar cei care nu ne văd nu ne deranjează, pentru că nici nu știu că existăm...”

Am plecat de acolo gânditor. Aveam destui dragoni transformați, dar, ținând cont de dimensiunile lui, îmi părea că avea să-mi ia ceva timp să-l ajut.

„Dragoș, sunt femelă. Mă cheamă Artemis”, am auzit vocea interioară a dragonului.

M-am îndreptat către civilizație. Simțeam nevoia să-mi fac ordine în idei. Părea totul neverosimil.

Am ajuns la o mănăstire de care mă legau multe. Starețul, un călugăr foarte bun, căruia vrusesem să mă abandonez cu mult timp în urmă ca ucenic, era acolo. Îi simțeam câmpul. Se schimbaseră și el, se îmblânziseră, nu mai era așa aspru.

Pe vremea când mă dusesem să intru în mănăstire, se conectase mental la mine și purtasem o discuție acolo:

„De ce vrei să vii aici?”

„Păi, nu mă regăsesc în lume, am învățat tot ce am găsit și acum vreau să mă întorc la Dumnezeu.”

„Va trebui să faci ascultare.”

„Nu am o problemă cu asta.”

„Vei fi pus la munci.”

„Știu.”

„Vei avea grijă de animale, vei spăla toaletele...”

„Nu mă deranjează!”

„Du-te, nu am ce să te învăț”, mi-a spus.

Am rămas surprins de gândul lui și am plecat.

Acum, că revenisem în mănăstire, îmi simțeam sufletul plin de bucurie. Mulți dintre călugări înțeleseseră ce fac și acum mă ajutau.

— L-ai luat? a venit întrebarea părintelui.

— Încă nu, dar îl iau când va vrea Domnul și voi putea.

Tu m-ai îndrumat acolo?

— Erai singurul care puteai să-l iei și să-l folosești spre binele oamenilor...

— Mulțumesc. Ce-ți face inorogul, părinte?

— Bine. Îi place aici.

— Să te bucuri de el, părinte!

— Doamne-ajută!

Părintele era singurul om care fusese ales de unul dintre inorogii mei. S-a dus singur la el. Și, într-adevăr, am constatat că inorogul este cel care te alege pe tine și se lipește doar de cei cu inima curată. Inima părintelui era de o bunătate fără margini.

I-am cerut ajutorul când am descoperit că cel care îmi pusese cea mai puternică frână în răspândirea cunoașterii fusese propriul meu frate, dar el mi-a spus: „Sunt prea mic ca să intervin în războiul atât de mare dintre voi!”

Și a avut dreptate. Există momente în care dreptatea și adevărul sunt foarte greu de stabilit, iar interesele sunt atât de înalte, că nu știi cui slujești, lui Dumnezeu sau ego-ului tău...

Inorogii, ca și dragonii, sunt, pentru unii, doar creaturi magice, dar pentru cei care „văd” sau au înțeles lumea și ce e „dincolo”, sunt ființe de putere. Pentru copii, cât sunt mici, în special pentru cei treziți, totul e clar...